

Sygn. akt IV U 379/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. J.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie(...) z dnia 22.07.2015 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powódki J. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka J. J. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 lipca 2015 roku, odmawiającej jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...)roku, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz ustalenie, że wypadek z dnia (...) roku był wypadkiem przy pracy i uszczerbek na zdrowiu powódki powstały na skutek wypadku przy pracy wynosi 30%. Powódka wniosła również o zasądzenie od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję pomimo braku zaświadczenia o zakończeniu leczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż zdarzenie z dnia (...) roku nie jest wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka J. J. zatrudniona była w markecie (...) w W.. W dniu (...) roku około godziny 20.20 powódka wyszła ze sklepu, celem sprawdzenia zamknięcia pojemnika na śmieci. Po chwili powódka zasłabła, uderzając prawą stroną głowy o żelazny kontener.

U powódki rozpoznano powierzchowny uraz powłok głowy, stan po omdleniu oraz złamanie palca II stopy prawej.

W protokole dotyczącym ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy wskazano, że powódka wychodząc zza kontenera niespodziewanie potknęła się o odbojnik i upadła bokiem na twardą powierzchnię, jednocześnie uderzając

głową o metalowy kontener. W dokumentacji medycznej (karta wyjazdowa zespołu ratownictwa medycznego z dnia 24.01.2015r.) wskazano, że pacjentka w trakcie miesiączki zasłabła bez utraty przytomności, uderzając głową o żelazny kontener.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu;
- akta osobowe powódki – załączeniu;
- dokumentacja lekarska dołączona do akt sprawy;

Decyzją z dnia 22 lipca 2015 roku strona pozwana odmówiła powódce prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...) roku, wskazując, że zdarzenie z dnia (...) roku nie spełnia wymogów definicji wypadku przy pracy z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, gdyż brak przyczyny zewnętrznej zdarzenia.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu.

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 0%.

Informacje podawane do dokumentacji medycznej były podawane wcześniej niż przedstawiony obraz zdarzenia na potrzeby protokołu powypadkowego. Powódka nie zakwestionowała informacji zawartych w w/w dokumentach medycznych, czyli zgadzała się z ich treścią, co jednoznacznie wskazuje na brak możliwości uznania zdarzenia z dnia (...) roku za wypadek w pracy spowodowany przyczyną zewnętrzną.

Nie było przyczyny ani neurologicznej ani chirurgiczno – ortopedycznej, która mogłaby przyczynić się do zasłabnięcia lub potknięcia powódki. Złamanie palca w wyniku zasłabnięcia nie jest nadzwyczajnym ani niemożliwym zdarzeniem. W wyniku zasłabnięcia może dojść do złamania kości o wiele większej, np. udowej.

Dowód:

- opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii i chirurgii ogólnej z dnia 30.11.2015 r . k. 33;
- opinia uzupełniająca z dnia 15.02.2016 r . k. 70;
- opinia uzupełniająca druga z dnia 1.04.2016 r . k. 84.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r, poz. 1242). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;

3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 3 ust. 3 pkt 8) powyżej cytowanej ustawy.

Z treści powołanej regulacji wynika, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą. Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Ponadto zdarzenie spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu ubezpieczonego dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci ubezpieczonego.

Jako zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków. Wymaganie, aby uraz został spowodowany czynnikiem zewnętrznym wskazuje na konieczność związku przyczynowego między urazem i czynnikiem pochodzącym spoza organizmu poszkodowanego, przy czym czynnik ten ma zadziałać w ramach nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną. Ten element należy rozumieć w ten sposób, że wypadek przy pracy musi być wywołany taką przyczyną, zaś uraz spowodowany wypadkiem jest skutkiem działania czynnika zewnętrznego, pochodzącego spoza organizmu poszkodowanego.

Nagłe zdarzenie powodujące uraz lub śmierć ubezpieczonego nie musi nastąpić w czasie pracy i w miejscu pracy, lecz może mieć miejsce w dowolnym czasie i miejscu, pod warunkiem, że pozostaje w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy.

Natomiast z art. 22 ust. 1 powyżej cytowanej ustawy wynika, że zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku: nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku; nieuznania w protokole powypadkowym lub karcie wypadku zdarzenia za wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy oraz gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opiniach biegłych sądowych z zakresu neurologii i chirurgii ogólnej, opiniach uzupełniających oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz dokumentacji medycznej.

Jak wynika z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i chirurgii ogólnej oraz z opinii uzupełniających, długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 0%. Zdaniem biegłych nie zakwestionowanie przez powódkę informacji zawartych w karcie wyjazdowej z pogotowia ratunkowego i karcie informacyjnej (...) wskazuje na brak możliwości uznania zdarzenia z dnia (...) roku za wypadek w pracy spowodowany przyczyną zewnętrzną. Ponadto biegli nie stwierdzili żadnych nieprawidłowości w stanie narządu ruchu i układu nerwowego.

Zdaniem biegłych fakt, że powódka nie zakwestionowała informacji zawartych w w/w dokumentach medycznych, czyli zgadzała się z ich treścią, co jednoznacznie wskazuje na brak możliwości uznania zdarzenia z dnia (...) roku za wypadek w pracy spowodowany przyczyną zewnętrzną. Nie było przyczyny ani neurologicznej ani chirurgiczno – ortopedycznej, która mogłaby przyczynić się do zasłabnięcia lub potknięcia powódki.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powódki obrażenia. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom nie można odmówić rzetelności i fachowości co do

medycznej oceny stanu zdrowia powódki. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż zdarzenia z dnia (...)roku nie można uznać za wypadek przy pracy.

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, bowiem powódka nie wykazała jakichkolwiek okoliczności podważających wiarygodność przeprowadzonych opinii, natomiast samo niezadowolenie strony z treści opinii biegłego nie stanowi podstawy do przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U z 2013r., poz. 490).